

מ"ת 54272/02/15 - מדינת ישראל נגד עלי אל חמאמרה (עציר)

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 54272-02-15 מדינת ישראל נ' אל חמאמרה(עציר)
תיק חיצוני: 721172015

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב עלי אל חמאמרה (עציר)

החלטה

לפניי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו.

רקע

1. כנגד המשיב הוגש כתב-אישום במסגרתו מיוחסות לו עבירות כדלקמן: גניבת רכב לפי סעיף 413ב(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); נהיגה בפזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(1) לחוק העונשין; הכשלת שוטר לפי סעיף 275 לחוק; וכן כניסה ושהייה בישראל שלא כדין לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

בהתאם לעובדות הנטענות בכתב-האישום, ביום 16.2.2015 בסמוך לשעה 05:00 בירושלים, גנב המשיב רכב מונית. המשיב הגיע למקום כאשר בחזקתו פטיש ומברג ופנה לעבר המונית, ניפץ את שמשת הדלת הקדמית הימנית של המונית ונכנס לתוכה. בשלב זה, פירק המשיב את חובק ההגה ושבר את הסוויץ' של המונית, וזאת על-מנת שיוכל לשלוט בהגה המונית ללא התנעתה. בהמשך לכך, הוביל המשיב את המונית כאשר הוא יושב במושב הנהג ושולט בהגה תוך שהוא מדרדר את המונית בירידה לכיוון מחסום חנייה על-מנת להעביר את המונית לשטחי הרשות הפלסטינית. בהתקרבו למחסום, נהג המשיב את המונית ללא אורות ובמהירות גבוהה, עקף בצורה מסוכנת משאית וגרם לה לסטות מנתיב נסיעתה והמשיך בנסיעה לכיוון שטחי הרשות הפלסטינית, תוך שהוא חולף על פני הרכבים המשטרתיים שעמדו במחסום. לאחר שעבר את המחסום, איבד המשיב שליטה במונית והתנגש במעקה בטיחות. בשלב זה, יצא המשיב מהרכב והחל להימלט מהמקום. לאחר חיפושים קצרים, איתר כוח השיטור את המשיב כשהוא מסתתר במוסך קרוב. משניגש אחד השוטרים לבצע את מעצרו של המשיב, החל המשיב להתפרע, סרב להתלוות אל השוטר, קם ודחף את השוטר בשתי ידיו ונמלט, עד שנתפס בסמוך לכך על-ידי שוטרים נוספים. כל אותה עת, שהה הנאשם בישראל מבלי שהיה בידי אישור שהייה כדין.

2. בד בבד עם הגשת כתב-האישום, הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ראיות לכאורה

3. ב"כ המשיב חלק על קיומה של ראיות לכאורה ולפיכך עיינתי במכלול החומר שהובא לעיוני. אין מחלוקת על כך שהמשיב הוא תושב שטחים (קיימת תעודת עובד ציבור). בכל הנוגע לעצם גניבת המונית - קיימות ראיות לכאורה הנעוצות בהודעתו של בעל המונית במשטרה, מר משה עדי, וכן בחוות דעת מומחה וחוות דעת מז"פ לגבי האופן בו הרכב נפרץ. אשר לזהות המשיב כמי שביצע את העבירות של גניבת רכב, נהיגה בפזיזות ורשלנות וכן הכשלת שוטר - בעניין זה קיימים דו"ח פעולה והודעה משטרתית של השוטר מיכאל בן עזרא, הודעה משטרתית של השוטר נתנאל תעזי וכן הודעה משטרתית של השוטר אושרי ממך. ממכלול החומר האמור עולה לכאורה כי השוטרים זיהו אדם צעיר שלראשו קפוצ'ון שחור, לובש מעיל אדום, אף נשרי וזקן שחור קצר על פניו. כל השוטרים מתארים את דרדור הרכב לכיוון המחסום, נהיגה במהירות ללא אורות, עקיפת מסוכנת של משאית, פגיעה במעקה בטיחות ובריחה רגלית מהרכב. השוטרים מתארים כי המשיב נתפס זמן קצר לאחר מכן בתוך מוסך כאשר הוא לבוש קפוצ'ון שחור ומעיל אדום, תיאורו החיצוני תואם את התיאור לעיל, המעיל מלוכלך בבזבז והמשיב ללא נעליו. השוטר מיכאל בן עזרא הוסיף כי הוא זיהה בוודאות את המשיב כמי שנהג במונית וזאת על פי תיאור הפנים, המעיל האדום עם סימני בוז טריים ועם קרעים וכן העדר הנעליים. אוסיף כי כל השוטרים העידו על תאורה טובה בכביש והשוטר אושרי ממך אף ציין שלא ירד גשם, דבר שיכול לחזק את אמינות הזיהוי. השוטר בן עזרא הוסיף כי המשיב היה היחיד בתוך המוסך שלא החזיק שתיה חמה בידיו ביחס ליתר יושבי החדר ואף הוסיף כי בדק עם אצבעותיו את הדופק של המשיב, והדופק היה מהיר ביחס לאדם שהיה אמור להימצא במנוחה.

זיהוי המשיב על-ידי השוטר בן עזרא וכן ההתאמה בין התיאור החיצוני ופרטי הלבוש שמסרו השוטרים לגבי גונב הרכב לבין המראה ופרטי הלבוש של המשיב, מקימים תשתית ראייתית לכאורית נגדו. כך גם הפרטים לעניין העדר נעליים, סימני בוז על הבגדים ודופק מהיר. אוסיף כי המשיב סירב במסגרת החקירה המשטרתית לבדיקת התאמה בין הנעליים שנתפסו ליד המונית הגנובה לבין רגליו. עם זאת, מידת הנעליים שמסר המשיב בחקירתו (41) קרובה למידת הנעל שנתפסה (מידה 40). אף בכך יש כדי לחזק את התשתית הראייתית הלכאורית.

כל השוטרים העידו על כך שהמשיב ניסה לברוח מפניהם בתוך המוסך ועל כך שנאלצו להשתמש בכוח כדי לעוצרו.

בחינת גרסתו של המשיב במשטרה מעלה כי הוא מכחיש לחלוטין את החשדות נגדו. יחד עם זאת, ההסברים שמסר המשיב לגבי התנהלותו מעוררים לכל הפחות תמיהה. כך למשל המשיב טען כי שהה בתוך המוסך שכן יש לו בוטקה ליד המוסך בו הוא מוכר תה וקפה לנהגי מוניות ופועלים באזור המחסום. עם זאת, בעל המוסך, מר חסן דרדון, העיד כי מעולם לא ראה את המשיב קודם לכן, הוא לא מכיר אותו ולא קנה ממנו תה או קפה. זאת ועוד, בעל המוסך העיד כי המשיב נכנס למוסך עם מעיל אדום מלוכלך, היה יחף בעת כניסתו וביקש להישאר במקום זמן קצר טרם הגעת השוטרים. עדות זו של בעל המוסך סותרת לכאורה את גרסתו של המשיב במשטרה והיא מחזקת את התזה בה אוזנת המדינה. אוסיף כי המשיב לא נתן הסבר משכנע לכך שנתפס ללא נעליים. בהודעתו הראשונה במשטרה מיום 16.2.2015 לא מסר המשיב כל הסבר לכך שנתפס יחף עם גרביים (שורה 43). בהודעה השניה במשטרה טען המשיב

כי היו לו כפכפים וכי הוריד אותם (שורה 50). גרסת הכפכפים לא הועלתה בהודעה הראשונה במשטרה ועל פני הדברים אינה תואמת את מזג האוויר הקר ששרר אותה עת.

בהתחשב במשקלם המצטבר של כל אלה, אני סבורה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית מספקת כנגד המשיב לגבי מכלול העבירות המיוחסות לו.

עילות מעצר

4. העבירות המיוחסות למשיב אינן מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית. יחד עם זאת, כבר נקבע בפסיקת בית-המשפט העליון כי בנסיבות מתאימות, עלולה גם עבירת רכוש להקים עילת מסוכנות, וכי לשם כך יש לבחון בכל מקרה לגופו את טיב המעשה ונסיבות ביצועו, וכן את נסיבותיו של העושה (ראו והשוו: בש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל (8.1.2010)).

במקרה דנן, המשיב נכנס לכאורה שלא כדין לשטח ישראל שלא למטרות פרנסה, אלא על-מנת לבצע עבירת רכוש. לשם כך, הצטייד המשיב לכאורה בכלי פריצה מתאימים (פטיש ומברג), באופן שעלול להצביע על תכנון מראש. זאת ועוד; קיימת חומרה מיוחדת בנסיבות ביצוע עבירת הרכוש במקרה זה. המשיב פירק לכאורה את חובק ההגה של המונית ושבר את הסוויץ' באופן שלא ניתן היה להתניע את הרכב. אף-על-פי-כן, המשיב בחר לדרדר את המונית הגנובה בירידה לכיוון המחסום המוביל לשטחים. דרדור רכב שאינו מונע בירידה בה נוסעים כלי-רכב נוספים, הנה מעשה מסוכן עד מאד, העלול לעלות במחיר חיי אדם. כך בוודאי, כאשר הרכב ללא אורות ובמהירות גבוהה. זאת ועוד; המשיב עקף לכאורה משאית, ובכך גרם לה לסטות ממסלולה. אך במזל הסתיים האירוע בכך שהמשיב איבד שליטה על הרכב הגנוב והתנגש במעקה בטיחות, ולא גרם לקיפוח חיים. כל אלה מובילים למסקנה כי ממעשיו הלכאוריים של המשיב נשקף סיכון ממשי לביטחון הציבור.

זאת ועוד; לצד עילת המסוכנות, מתקיים בנסיבות העניין גם יסוד סביר לחשש מפני הימלטות מאימת הדין. זאת, הן עקב היותו של המשיב תושב שטחים; הן עקב הראיות לכאורה לכך שהמשיב נמלט מהשוטרים והתנגד למעצרו, באופן המקשה לתת בו אמון; והן עקב העונש הצפוי למשיב אם יורשע.

המסקנה אליה באתי בדבר קיומן של עילות מעצר במקרה דנן, מתחזקת בשים לב לעברו הפלילי הרלוונטי של המשיב, שהורשע בשנת 2012 בעבירות דומות של כניסה לישראל שלא כדין, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו וכן סיוע לגניבת רכב (בשעתו נגזרו על המשיב 4 חודשי מאסר בפועל, ומאסרים מותנים).

חלופת מעצר?

5. בהתאם להלכה הפסוקה, עצם היותו של אדם תושב שטחים, באופן המקים חשש מובנה להימלטות מהליכי שפיטה, אין בו כדי לפטור את בית-המשפט מבחינת חלופה. דא עקא, כפי שהובהר לעיל, עילת המעצר בעניינו של המשיב אינה נובעת רק מעצם היותו תושב שטחים. השילוב של הסיכון הרב שהיה טמון בנסיבות ביצוע העבירה של

גניבת הרכב ונהיגתו המסוכנת של המשיב, תוך סיכון ביטחון הציבור; החשש מפני המלטות מאימת הדין בשים לב, בין היתר, לראיות הלכאוריות לבריחה מהשוטרים ולהתנגדות למעצר; העבר הפלילי הרלוונטי משנת 2012 - כל אלה במשקלם המצטבר מובילים לדעתי למסקנה כי לא ניתן להסתפק בעניינו של המשיב בערובות כספיות כדי להשיג את תכלית המעצר.

אשר על כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

**ניתנה היום, י' אדר תשע"ה, 01 מרץ 2015, במעמד
הצדדים.**